

er nu engang den bedste måde at gøre det på. De unge knægte skal i arbejde og skal melde sig ind i en idrætsforening i stedet for at rende rundt på gaden. Det er den allerbedste og sundeste danske opskrift, vi kan give.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg forstår, at det er meget ubehageligt for statsministeren at få at vide, at Dansk Folkeparti er enig i den definition af et ordentligt menneskesyn, som statsministeren gav udtryk for under forrige svarrunde. Men det kan vi jo ikke gøre ret meget ved, statsministeren må jo sige, hvad han vil.

Men det er lidt besværligt at prøve at få en diskussion med statsministeren. Når man stiller nogle konkrete spørgsmål, er det eneste, statsministeren kan, at prøve at gå til angreb på noget, andre har sagt, i stedet for det, som jeg beder om: at få at vide, hvad statsministeren selv vil.

Det eneste, statsministeren vil forholde sig til, er, at de personer af fremmed herkomst, der kommer her til landet, skal have arbejde, og så bliver vi nødt til at spørge: Hvis det er det eneste bud, statsministeren har på de samme rettigheder og de samme pligter for alle, hvordan skal det så ske? Ved kvoter for virksomhederne? Dermed er der jo ikke samme rettigheder og samme pligter for danskere og fremmede her i landet.

Det, vi ligesom må ind til marven af, er, i hvor høj grad der virkelig er tale om, at der er de samme rettigheder og pligter. Det lyder så smukt, men det er jo ikke det, statsministeren gør sig til talsmand for, når vi går bare lidt ned under overfladen. Så er det jo i virkeligheden særrettigheder, så er det, at man skal have fremmet sine muligheder på andres bekostning, og derfor er det jo lige præcis forskelsbehandling, statsministeren giver udtryk for.

Frank Dahlgaard (UP):

Tak. Jeg synes ikke, det er tilfredsstillende. Når statsministeren siger i sit svar, at indvandrerne skal fungere på det danske samfunds præmisser; så må det jo på en eller anden måde konkretiseres.

Nu kommer så et medlem af Folketinget og spørger om et konkret emne, som statsministeren udmærket kender i hovedtrækkene; det er der ingen tvivl om. Det er med hensyn til denne aftale, der er indgået mellem regeringen og en række partier her i Folketinget, og som har nog-

le hovedretningslinjer, hvorefter udlændinge efter en vis tids ophold i Danmark kan få dansk statsborgerret, når blot de er blevet 65 år og har været en årrække i landet, selv om de ikke kan forstå et levende ord dansk. Hvis de skal på plejehjem, og hvis de er i kontakt med hospitaler og læger, kan de så stå med deres danske pas i hånden og have en tolk for at kunne fortælle, hvor det gør ondt, og hvad der er problemet, og for at kunne forstå, hvad der bliver sagt til dem. Er det rimeligt? Er det at fungere på det danske samfunds præmisser?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg er nødt til at sige til hr. Frank Dahlgaard, at hvis man har et spørgsmål til mig, må man gerne varsle det, og så skal jeg gerne svare på det. Det kan være under en forespørgselsdebat fra Folketingets talerstol, det kan være et svar på et § 20-spørgsmål, og det kan være i spørgetimen. Men man kan ikke komme væltende her med et spørgsmål, som ligger helt uden for det, vi skal tale om i dag. Jeg siger det for god ordens skyld, men jeg skal gerne stille op til hver en tid, når vi kan få det til at passe i praksis.

Til hr. Kristian Thulesen Dahl: Se, når vi afhjælper og mindsker nøden i Danmark, gør vi det, fordi vi har det samme syn på alle mennesker. Der kan være danske børn, som har haft en vanskelig opvækst og barndom. Deres forældre har måske haft en række nederlag undervejs, deres forældre har måske tilhørt kategorien sociale tabere – det er et frygteligt udtryk – og børnene er i færd med at blive det samme. Så griber samfundet ind og hjælper børnene, og her gør vi en særlig indsats i forhold til andre børn, der godt kan klare sig selv.

Det er faktisk det samme, vi gør over for de mennesker, der er kommet hertil på flugt og af nød. Der er nogle, som ikke bare er på første klasse med det samme, og som har brug for en ekstra indsats. Dem hjælper vi også. I det hele taget hjælper vi de mennesker, der har behov for hjælp i Danmark, uanset hvad de hedder til fornavn eller til efternavn.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu er hovedparten af de mennesker, der kommer til Danmark, jo ikke kommet, fordi de er flygtet fra nød og elendighed. De er kommet på grund af familiesammenføringsreglerne, og dem behøver der overhovedet ikke at være noget svagt ved, som statsministeren forsøger at give til kende.